வாசிக்க : ரோமர் 9:22-28

"நானே வழியும், வாய்மையும், வாழ்வுமாய் இருக்கிறேன்" (யோ 14:6)

கடவுளால் மீட்படைந்து, சொர்க்கத்தில் என்றென்றும் ஆனந்தமாய் அவருடன் வாழ்வது யாருக்குத்தான் பிடிக்காது ? இவ்வுலகில் வாழும் காலமெல்லாம் இறைவனின் அரவணைப்பு, கவனிப்பு, விசாரிப்பு. இவற்றை விரும்பாதவர் யார் ? அப்படியானால் மீட்படைய வழி என்ன ?

முதலாவது, நாம் நமது உண்மையான நிலையை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் (**Accept**). நம்மை நல்லவர்களென நினைக்கத் தூண்டும் நமது சில நற்குணங்களும், நற்செயல்களுமே நமது மீட்புக்குப் பெருந்தடையாய் உள்ளன. நமது நீதிகளெல்லாம் கடவுளுக்குமுன் அழுக்கான கந்தைபோல உள்ளன (ஏசா 64:6). ஒரு வேளை வெளிப்படையான தீயசெயல்கள் நம்மிடம் காணப்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மனிதனின் "இருதயத்திலிருந்துதான்" பொல்லாத சிந்தனைகள், பொருளாசை, பொறாமை, பெருமை முதலானவை வெளிவருகின்றன (மாற் 7:21,22). நாம் அனைவரும் பாவம் செய்து கடவுள் கொடுத்த மேன்மையை இழந்துவிட்டோம் (ரோ 3:23). நாம் கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் சரி, மற்றவர்களானாலும் சரி, மனிதர் அனைவரும் கடவுளுக்குமுன் பாவிகளே! இயேசுவைப் பெற்றெடுத்த மரியாளே அவரைத் தனது "இரட்சகர்" என்று அழைத்தார் (லூக் 1:47).

இரண்டாவது, நமது பாவத்திற்குப் பரிகாரி இயேசு கிறிஸ்துதான் என்று நம்பி (**Believe**), அவரைச் சொந்த மீட்பராக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் (அப் 16:31). பாவம் செய்ததால் நாம் கடவுளுக்கு விரோதிகளானோம். நம்மையும் கடவுளையும் ஒப்புரவாக்க இயேசு கிறிஸ்து நடுவராக வந்தார். கல்வாரியின் கொடூரச் சிலுவையில் நமது பாவங்களைச் சுமந்து, நமது அக்கிரமத்துக்காய்த் தண்டிக்கப்பட்டு தமது உயிரையே நமக்காக ஈந்தார் (1 பேது 2:24,25). மாசற்ற அவரது இரத்தம் எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைத் தூய்மைப்படுத்தும் (1 யோ 1:7).

மூன்றாவது, நமது உள்ளத்தின் நம்பிக்கையை அறிக்கையிடவேண்டும் (**Confess**). "இயேசுவே ஆண்டவர்" என வாயார அறிக்கையிட்டு, நமது உள்ளத்தில் நம்பினால் மீட்பு பெறுவோம் (ரோ 10:9). இந்த வாயின் அறிக்கைக்கும், கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிதலுக்கும் அடையாளமாகத்தான் திருமுழுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது (1 பேது 3:21). "நம்பிக்கையுள்ளவனாகி, திருமுழுக்கு பெறுபவன் மீட்படைவான்" (மாற் 16:16).

பிரியமானவரே, நீங்கள் மீட்படைய விரும்பினால், "இறைவா, நான் ஒரு பாவி! என்மீது இரங்கியருளும். இயேசுவை என் மீட்பராக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்" எனப் பிரார்த்தியுங்கள். அவர் இப்பொழுதே உங்களைத் தம் பிள்ளையாக ஏற்றுக் கொள்ளுவார்.

வா, பாவீ, மலைத்து நில்லாதே வா!
என்னிடத்தில் ஒரு நன்மையுமில்லையென் றெண்ணித் திகையாதே;
உன்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை, அறிவேனே, உள்ளபடி வாவேன்! (கீர்த்தனை)

—தேவசகாயம் உபாத்தியாயர், சாட்சியாபுரம்